

Zaaknummer : **CBHO 2020/106.5**

Rechter(s) : Mrs. Borman, Streefkerk en Daalder

Datum uitspraak : 3 september 2020

Partijen : appellante en Vrije Universiteit

Trefwoorden : COVID 19 virus
decentrale selectie
lockdown
naplaatsing
onbillijkheid van overwegende aard
rangnummer
rankingnummer
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs
Reglement Selectie en plaatsing
Uitvoeringsregeling Selectie en plaatsing

Artikelen : WHW: artikel 7.53
Awb: artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs: artikel 4.5
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs: artikel 4.7
Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs: artikel 4.8
Uitvoeringsregeling Selectie: artikel 13

Uitspraak : gegrond

Hoofdoverwegingen : ***De beoordeling door het College***
2.3.1. Anders dan appellante ter zitting van het College heeft betoogd, volgt niet al uit artikel 13, tweede en derde lid, van de Uitvoeringsregeling Selectie dat verweerder een toelatingsbewijs had moeten verstrekken. Bij de beslissing van 6 augustus 2020 is het bezwaar weliswaar gegrond verklaard, maar heeft verweerder niet besloten om een bewijs van toelating te verstrekken. Met die beslissing is dus niet voldaan aan de in artikel 13, tweede en derde lid, van de Uitvoeringsregeling Selectie neergelegde voorwaarden. Dit neemt echter niet weg dat verweerder in dit geval, onder deze uitzonderlijke omstandigheden, ten onrechte de beslissing van 20 april 2020 waarbij aan appellante het rankingnummer 584 is toegekend heeft gehandhaafd. Het College overweegt daarover als volgt.
2.3.2. Onder de gegeven omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van het College een terechte beslissing genomen door de toetsdag in het kader van de tweede ronde van de selectieprocedure te laten vervallen. Op 12 maart 2020 zijn in verband met het COVID-19 virus landelijke maatregelen afgekondigd die op dat moment golden tot 31 maart 2020. Die maatregelen hielden in dat mensen moesten thuiswerken indien mogelijk en dat evenementen met meer dan 100 personen werden afgelast. De toetsdag zou worden gehouden op 14 maart 2020 en daaraan zouden meer dan 100 kandidaten deelnemen. Verweerder heeft zich verder op het gemotiveerde standpunt gesteld dat alternatieve toetsing in het kader van de tweede ronde niet mogelijk was. Volgens verweerder zijn de mogelijkheid van het afleggen van de toetsen in kleinere groepjes en de mogelijkheid van het online afnemen van toetsen door middel van een Proctor Exam onderzocht, maar deze alternatieven bleken niet haalbaar. De fysieke afname van de toetsen in kleine groepjes werd vanwege het grote aantal studenten die uit verschillende hoeken van het land moesten komen en vanwege het besmettingsgevaar als een te groot risico beschouwd. Daarbij is van belang dat de intelligente lockdown op 15 maart 2020 is ingegaan. Wat betreft het online afnemen van de toetsen heeft verweerder gesteld

enige ervaring te hebben met het afnemen van toetsen door middel van Proctor Exams, maar alleen in kleine groepen en dat dit niet altijd vlekkeloos is verlopen. Bovendien verkeerden de kandidaten niet allemaal in gelijke omstandigheden indien zij de toets thuis zouden moeten afleggen. Dit standpunt van verweerder is aannemelijk en naar het oordeel van het College mocht verweerder onder die omstandigheden na de eerste ronde van de selectieprocedure overgaan tot selectie door de ranking van de kandidaten te bepalen aan de hand van de op dat moment over hen bekende informatie.

2.3.3. Vast staat verder dat verweerder uiteindelijk heeft beslist om Methode B te gebruiken om de kandidaten ten opzichte van elkaar te ranken. Reden voor die beslissing is dat Methode A een lotingselement bevat, hetgeen in strijd is met artikel 7.53, tweede lid, van de WHW. Vast staat ook dat verweerder per ongeluk een bestand naar Studielink heeft gestuurd, waarin de rankingnummers op basis van Methode A, dat is de selectiemethode die verweerder uitdrukkelijk niet wilde gebruiken voor de ranking, waren opgenomen. Als gevolg van deze door verweerder erkende fout, heeft een groep kandidaten via Studielink een hoger rankingnummer doorgerekregen dan in de persoonlijke toelichting is vermeld. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de kandidaten die een rankingnummer via Studielink hebben ontvangen dat onder nummer 350 ligt, direct zijn geplaatst voor de opleiding. Verder zijn ook, zoals uit overweging 2.2.5 volgt, de 50 kandidaten die via de persoonlijke toelichting een rankingnummer op basis van Methode B toegekend hebben gekregen en waarmee zij direct zouden zijn geplaatst, alsnog geplaatst.

2.3.4. Appellante is uitgaande van zowel het rankingnummer dat via Studielink aan haar is gecommuniceerd (nummer 584), als van het rankingnummer dat in de persoonlijke toelichting stond vermeld (nummer 384), niet direct geplaatst voor de bacheloropleiding Geneeskunde. Appellante zou dus alleen via naplaatsing een toelatingsbewijs voor de opleiding hebben kunnen bemachtigen. Verweerder heeft er echter voor gekozen om ook in het kader van de naplaatsing uit te gaan van de in Studielink gepubliceerde rankingnummers en niet van de rankingnummers die op basis van Methode B tot stand zijn gekomen. Daarmee heeft verweerder naar het oordeel van het College een eerder ingezette fout onnodig herhaald. Daarbij is van belang dat alle kandidaten die zowel op basis van de ranking onder Methode A als op basis van de ranking onder Methode B daarvoor in aanmerking kwamen, direct zijn geplaatst. De kandidaten die niet direct voor een opleidingsplaats in aanmerking komen, maar alleen via naplaatsing, bevonden zich echter in gelijke omstandigheden: zij waren niet in de eerste ronde geplaatst. Voor die kandidaten bestond met andere woorden een 'level playing field'. Onder die omstandigheden had verweerder, zoals appellante terecht betoogt, ervoor moeten kiezen om de naplaatsing uit te voeren overeenkomstig de rankingnummers die zijn gebaseerd op Methode B. Dat is immers, zoals verweerder ook zelf ter zitting heeft erkend, de juiste ranking en zodoende zou de fout niet onnodig worden herhaald.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 20 april 2020 heeft de selectiecommissie namens verweerder aan appellante het rankingnummer 584 toegekend in het kader van de decentrale selectie voor de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Vrije Universiteit.

Bij beslissing van 6 augustus 2020 heeft verweerder het bezwaar tegen deze beslissing gegrond verklaard, maar de beslissing van 20 april 2020 gehandhaafd. Daarnaast heeft verweerder besloten om, indien het rankingnummer 584 niet tot plaatsing leidt, de aanmelding van appellante voor het jaar 2020 te laten vervallen.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld bij het College.

Het College heeft de zaak gevoegd met zaak 2020/104.5 ter zitting behandeld op 24 augustus 2020, waar appellante, bijgestaan door mr. R.J.C. Bindels, advocaat te Utrecht en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, vergezeld door drs. M.A. Westerhof-Sinke, voorzitter van de selectiecommissie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

Juridisch kader

2.1. Artikel 7.53 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), voor zover van belang, luidt als volgt:

“1. Het instellingsbestuur kan per opleiding in verband met de beschikbare onderwijscapaciteit het maximum aantal studenten vaststellen dat voor de eerste maal kan worden ingeschreven voor de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding. De vaststelling geschiedt voor een studiejaar. [...].
2. Het instellingsbestuur selecteert de aspirant-studenten in verband met de beschikbare onderwijscapaciteit uitsluitend op grond van kwalitatieve criteria. Het aantal soorten kwalitatieve selectiecriteria bedraagt ten minste twee.
[...].”

Artikel 4.5 van de Regeling aanmelding en toelating hoger onderwijs (hierna: de Regeling aanmelding) luidt, voor zover van belang, als volgt:

“1. Een kandidaat kan zich per fixusopleiding in totaal maximaal drie keer aanmelden.
[...].

6. Een kandidaat kan een verzoek bij het instellingsbestuur indienen om zijn aanmelding te laten vervallen, als hij er in dat jaar niet in slaagt te voldoen aan de vooropleidingseisen, bedoeld in artikel 7.24 van de wet, dan wel aan nadere vooropleidingseisen vo-ho, de nadere vooropleidingseisen mbo-hbo of de bijzondere nadere vooropleidingseisen, bedoeld in de artikelen 7.25a en 7.25b van de wet.

7. Het instellingsbestuur laat de aanmelding van een kandidaat vervallen, als de kandidaat voor 1 september bij het instellingsbestuur daartoe een verzoek indient als bedoeld in het zesde lid. Het instellingsbestuur handelt het verzoek voor 1 oktober af.”

Artikel 4.7 van de Regeling aanmelding luidt, voor zover van belang, als volgt:

“ 1. Het instellingsbestuur draagt er zorg voor dat de selectieprocedure uiterlijk 14 april is afgerond.
[...].”

Artikel 4.8 van de Regeling aanmelding luidt, voor zover van belang, als volgt:

“[...].

4. De instelling bericht via Studielink op 15 april de kandidaat over de uitkomst van de selectie voor de opleiding of opleidingen waaraan hij heeft deelgenomen en reikt daarbij tevens een rankingnummer of een bewijs van toelating uit.

[...].

7. In afwijking van het vierde lid verstrekt het instellingsbestuur een bewijs van toelating als het vaststelt dat er sprake is van onbillijkheid van overwegende aard als geen bewijs van toelating wordt verstrekt.

[...].”

De selectie voor de bacheloropleiding Geneeskunde geschiedt aan de hand van het Reglement Selectie en plaatsing (hierna: het Reglement Selectie). Binnen de selectieprocedure wordt een onderscheid gemaakt tussen selectie via Track A en selectie via Track B. Kandidaten die voltijds in hun eindexamenjaar van het VWO zitten op het moment van selectie en het juiste profiel hebben, nemen deel aan Track A. De overige kandidaten nemen deel aan Track B. Van de opleidingsplaatsen is 70% gereserveerd voor kandidaten binnen Track A en 30% voor kandidaten binnen Track B. Voor zowel Track A als Track B geldt dat de selectie plaatsvindt op basis van een aantal in het Reglement Selectie genoemde criteria en dat de selectieprocedure twee rondes kent. De eerste ronde houdt in een selectie aan de hand van de door de kandidaten ingediende inschrijfformulieren en de daarbij behorende bewijsstukken. De tweede ronde van de selectie bestaat uit cognitieve toetsing, waarbij de kandidaten worden getest op studievaardigheden die noodzakelijk zijn om de opleiding Geneeskunde met succes te kunnen volgen.

Bij het Reglement Selectie behoort de Uitvoeringsregeling Selectie en plaatsing (hierna: de Uitvoeringsregeling Selectie). Artikel 13 van de Uitvoeringsregeling Selectie luidt, voor zover van belang, als volgt:

“[...].

2. Als het bezwaar gegrond wordt verklaard en er wordt besloten dat een bewijs van toelating aan de kandidaat wordt verstrekt, geldt dit bewijs van toelating op het studiejaar waarvoor het verzoek tot inschrijving was ingediend.

3. Aan de kandidaat aan wie na een gegrond verklaard bezwaar een bewijs van toelating wordt verstrekt, kan in afwijking van lid 2 een bewijs van toelating voor het opvolgende studiejaar worden uitgereikt indien:

- a. er geen bewijzen van toelating meer beschikbaar zijn en komen voor het studiejaar waar het verzoek tot inschrijving op zag;

- b. op het bezwaarschrift na de aanvang van het studiejaar, oftewel na 1 september, wordt besloten;

- c. de kandidaat zelf verzoekt om een bewijs van toelating voor het opvolgende studiejaar.”

Voorgeschiedenis en besluitvorming

2.2. Appellante heeft de wens om de bacheloropleiding Geneeskunde aan de Vrije Universiteit te volgen. Zij heeft zich daarom aangemeld voor de selectieprocedure. Zij heeft deelgenomen aan de selectieprocedure binnen Track A. De eerste ronde van de selectieprocedure heeft zij doorstaan en ze mocht deelnemen aan de tweede ronde. Als gevolg van de situatie in verband met het COVID-19 virus heeft de selectiecommissie echter besloten om de toetsdag in het kader van deze tweede ronde, die op 14 maart 2020 gepland stond, te annuleren. De selectiecommissie heeft vervolgens besloten om geen alternatief voor de toetsen aan te bieden, maar een alternatieve selectiemethode toe te passen. Op basis van die selectiemethode, die een lotingselement bevat, heeft appellante bij beslissing van 20 april 2020 het rankingnummer 584 toegekend gekregen. Omdat zij het niet eens is met het aan haar toegekende rankingnummer heeft zij tegen deze beslissing bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij zijn beslissing van 6 augustus 2020 gegrond verklaard, maar hij heeft het rankingnummer toch gehandhaafd. Daarnaast heeft verweerder besloten om, indien het rankingnummer 584 niet tot plaatsing leidt, de aanmelding van appellante voor het jaar 2020 te laten vervallen.

2.2.1. Uit het dossier en het verhandelde ter zitting van het College is over de gang van zaken tijdens de selectieprocedure verder het volgende naar voren gekomen. Omdat de tweede toetsdag geen doorgang heeft kunnen vinden, heeft de selectiecommissie een selectiemethode ontwikkeld om tot een ranking van

de kandidaten te komen op basis van de resultaten uit de eerste ronde. Die selectiemethode hield in dat de meerderheid van de kandidaten direct zou worden geselecteerd op basis van hun hoge score in ronde 1. De overige kandidaten zouden worden gerankt op basis van een gewogen loting, waarbij de score van ronde 1 en de bèta-cijfers zijn betrokken. Deze selectiemethode is, aldus de selectiecommissie, voorgelegd aan de juridische afdeling en akkoord bevonden, omdat in ronde 1 al ten minste twee kwalitatieve selectiecriteria waren toegepast. Aanvankelijk heeft de selectiecommissie daarom beslist om deze selectiemethode (hierna: Methode A) voor de ranking van de kandidaten te gebruiken.

2.2.2. Op enig moment heeft de selectiecommissie echter bericht van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap ontvangen dat Methode A vanwege het lotingselement niet is toegestaan. Daarom heeft de selectiecommissie een alternatieve tweede selectiemethode ontwikkeld. Die selectiemethode houdt in dat de kandidaten worden gerankt op basis van de score in de eerste ronde en de bèta-cijfers. Deze selectiemethode (hierna: Methode B) bevat dus géén lotingselement. Verweerder heeft vervolgens beslist om Methode B te gebruiken voor de ranking van de kandidaten en niet Methode A.

2.2.3. Daarop zijn de rankingnummers, overeenkomstig artikel 4.8, vierde lid, van de Regeling aanmelding, op 15 april 2020 gepubliceerd via Studielink. De selectiecommissie heeft daarna een begin gemaakt met het versturen van de persoonlijke toelichtingen bij de rankingnummers. Omdat kandidaten vervolgens meldden dat de het in de persoonlijke toelichting vermelde rankingnummer en het in Studielink gepubliceerde rankingnummer niet met elkaar correspondeerden, is de selectiecommissie gestopt met het versturen van de persoonlijke toelichtingen. Gebleken is dat in Studielink de rankingnummers, waarbij Methode A is gebruikt, zijn gepubliceerd. In de tot dan toe verstuurd persoonlijke toelichtingen stond echter het rankingnummer vermeld, waarbij Methode B is gebruikt. Volgens de selectiecommissie is deze fout ontstaan doordat onder tijdsdruk een verkeerd bestand, waarin de ranking op basis van Methode A was opgenomen, naar Studielink is verzonden.

2.2.4. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat is besloten om de in Studielink gepubliceerde rankingnummers, waarbij Methode A is gebruikt, voor de selectie aan te houden. Verder heeft verweerder een groep van kandidaten die door deze fout volgens hem het meest is gedupeerd alsnog geplaatst voor de opleiding. Dat is een groep van 50 kandidaten geweest die volgens het rankingnummer op basis van Methode B zeker zou zijn geplaatst voor de opleiding, maar volgens het rankingnummer in Studielink niet. Voor deze kandidaten geldt volgens verweerder dat zij, naar aanleiding van uitlatingen van de selectiecommissie, ervan mochten uitgaan dat zij een opleidingsplaats zouden hebben. De minister heeft toestemming verleend om deze groep van 50 kandidaten alsnog een opleidingsplaats te bieden. Ter zitting is verder gebleken dat deze 50 plaatsen bovenop het normale aantal opleidingsplaatsen komen en dat het daarmee extra opleidingsplaatsen zijn. Het College gaat ervan uit dat de plaatsing van deze groep van 50 kandidaten geen invloed heeft op de reguliere naplaatsing van kandidaten.

2.2.5. Voor de beoordeling van het beroep van appellante is verder van belang dat zij op 15 april 2020 via Studielink het bericht heeft gekregen dat zij rankingnummer 584 toegekend heeft gekregen. Dat rankingnummer is, gelet op het voorgaande, tot stand gekomen met toepassing van Methode A. Op 15 april 2020 heeft appellante ook een persoonlijke toelichting via de e-mail ontvangen. In die toelichting staat dat haar rankingnummer 384 is. Dit laatste rankingnummer is tot stand gekomen met toepassing van Methode B. Op 20 april 2020 heeft appellante de beslissing ontvangen waarin staat dat haar uiteindelijk rankingnummer 584 is toegekend.

Het beroep van appellante

2.3. Appellante is het niet eens met de beslissing van verweerder van 6 augustus 2020, waarbij het rankingnummer 584 in stand is gebleven. Volgens appellante komt het geregeld voor dat kandidaten geen gebruik kunnen maken van hun opleidingsplaats en dat deze vrijgevallen opleidingsplaatsen worden toegekend aan de volgende kandidaat op de lijst. Deze naplaatsing leidt ertoe dat ook kandidaten met een hoger rankingnummer dan 350 een opleidingsplaats aangeboden kunnen krijgen. Met het rankingnummer

384 zou zij naar alle waarschijnlijkheid via naplaatsing wél in aanmerking komen voor een opleidingsplaats. Volgens appellante heeft verweerder er ten onrechte voor gekozen om de selectiemethode met het lotingselement (Methode A) te gebruiken voor het toekennen van het rankingnummer en in ieder geval ook voor de naplaatsing aan die methode vast te houden. Deze methode voldoet niet aan de wettelijke criteria. De andere methode, dus de methode op grond waarvan appellante het rankingnummer 384 toebedeeld heeft gekregen en die niet een lotingselement bevat (Methode B), voldoet wél aan de wettelijke vereisten. Voor zover verweerder een verkeerd bestand naar Studielink heeft gestuurd, had deze omissie direct verholpen moeten worden, aldus appellante. Het is voor verweerder mogelijk om appellante op basis van rankingnummer 384 na te plaatsen. Dat rankingnummer is immers gebaseerd op de selectiemethode, zonder lotingselement, die onderdeel is geworden van het Reglement Selectie. Bovendien is in de situatie van appellante sprake van een onbillijkheid van overwegende aard indien geen toelatingsbewijs zou worden verstrekt. Zij is als gevolg van de fouten van verweerder niet geplaatst voor de opleiding. Voor zover appellante voor dit jaar geen toelatingsbewijs kan worden uitgereikt omdat dit zou leiden tot praktische bezwaren, dan zou haar een bewijs voor volgend jaar moeten worden uitgereikt, aldus appellante.

De beoordeling door het College

2.3.1. Anders dan appellante ter zitting van het College heeft betoogd, volgt niet al uit artikel 13, tweede en derde lid, van de Uitvoeringsregeling Selectie dat verweerder een toelatingsbewijs had moeten verstrekken. Bij de beslissing van 6 augustus 2020 is het bezwaar weliswaar gegrond verklaard, maar heeft verweerder niet besloten om een bewijs van toelating te verstrekken. Met die beslissing is dus niet voldaan aan de in artikel 13, tweede en derde lid, van de Uitvoeringsregeling Selectie neergelegde voorwaarden. Dit neemt echter niet weg dat verweerder in dit geval, onder deze uitzonderlijke omstandigheden, ten onrechte de beslissing van 20 april 2020 waarbij aan appellante het rankingnummer 584 is toegekend heeft gehandhaafd. Het College overweegt daarover als volgt.

2.3.2. Onder de gegeven omstandigheden heeft verweerder naar het oordeel van het College een terechte beslissing genomen door de toetsdag in het kader van de tweede ronde van de selectieprocedure te laten vervallen. Op 12 maart 2020 zijn in verband met het COVID-19 virus landelijke maatregelen afgekondigd die op dat moment golden tot 31 maart 2020. Die maatregelen hielden in dat mensen moesten thuiswerken indien mogelijk en dat evenementen met meer dan 100 personen werden afgelast. De toetsdag zou worden gehouden op 14 maart 2020 en daaraan zouden meer dan 100 kandidaten deelnemen. Verweerder heeft zich verder op het gemotiveerde standpunt gesteld dat alternatieve toetsing in het kader van de tweede ronde niet mogelijk was. Volgens verweerder zijn de mogelijkheid van het afleggen van de toetsen in kleinere groepjes en de mogelijkheid van het online afnemen van toetsen door middel van een Proctor Exam onderzocht, maar deze alternatieven bleken niet haalbaar. De fysieke afname van de toetsen in kleine groepjes werd vanwege het grote aantal studenten die uit verschillende hoeken van het land moesten komen en vanwege het besmettingsgevaar als een te groot risico beschouwd. Daarbij is van belang dat de intelligente lockdown op 15 maart 2020 is ingegaan. Wat betreft het online afnemen van de toetsen heeft verweerder gesteld enige ervaring te hebben met het afnemen van toetsen door middel van Proctor Exams, maar alleen in kleine groepen en dat dit niet altijd vlekkeloos is verlopen. Bovendien verkeerden de kandidaten niet allemaal in gelijke omstandigheden indien zij de toets thuis zouden moeten afleggen. Dit standpunt van verweerder is aannemelijk en naar het oordeel van het College mocht verweerder onder die omstandigheden na de eerste ronde van de selectieprocedure overgaan tot selectie door de ranking van de kandidaten te bepalen aan de hand van de op dat moment over hen bekende informatie.

2.3.3. Vast staat verder dat verweerder uiteindelijk heeft beslist om Methode B te gebruiken om de kandidaten ten opzichte van elkaar te ranken. Reden voor die beslissing is dat Methode A een lotingselement bevat, hetgeen in strijd is met artikel 7.53, tweede lid, van de WHW. Vast staat ook dat verweerder per ongeluk een bestand naar Studielink heeft gestuurd, waarin de rankingnummers op basis van Methode A, dat is de selectiemethode die verweerder uitdrukkelijk niet wilde gebruiken voor de ranking,

waren opgenomen. Als gevolg van deze door verweerder erkende fout, heeft een groep kandidaten via Studielink een hoger rankingnummer doorgekregen dan in de persoonlijke toelichting is vermeld. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de kandidaten die een rankingnummer via Studielink hebben ontvangen dat onder nummer 350 ligt, direct zijn geplaatst voor de opleiding. Verder zijn ook, zoals uit overweging 2.2.5 volgt, de 50 kandidaten die via de persoonlijke toelichting een rankingnummer op basis van Methode B toegekend hebben gekregen en waarmee zij direct zouden zijn geplaatst, alsnog geplaatst.

2.3.4. Appellante is uitgaande van zowel het rankingnummer dat via Studielink aan haar is gecommuniceerd (nummer 584), als van het rankingnummer dat in de persoonlijke toelichting stond vermeld (nummer 384), niet direct geplaatst voor de bacheloropleiding Geneeskunde. Appellante zou dus alleen via naplaatsing een toelatingsbewijs voor de opleiding hebben kunnen bemachtigen. Verweerder heeft er echter voor gekozen om ook in het kader van de naplaatsing uit te gaan van de in Studielink gepubliceerde rankingnummers en niet van de rankingnummers die op basis van Methode B tot stand zijn gekomen. Daarmee heeft verweerder naar het oordeel van het College een eerder ingezette fout onnodig herhaald. Daarbij is van belang dat alle kandidaten die zowel op basis van de ranking onder Methode A als op basis van de ranking onder Methode B daarvoor in aanmerking kwamen, direct zijn geplaatst. De kandidaten die niet direct voor een opleidingsplaats in aanmerking komen, maar alleen via naplaatsing, bevonden zich echter in gelijke omstandigheden: zij waren niet in de eerste ronde geplaatst. Voor die kandidaten bestond met andere woorden een 'level playing field'. Onder die omstandigheden had verweerder, zoals appellante terecht betoogt, ervoor moeten kiezen om de naplaatsing uit te voeren overeenkomstig de rankingnummers die zijn gebaseerd op Methode B. Dat is immers, zoals verweerder ook zelf ter zitting heeft erkend, de juiste ranking en zodoende zou de fout niet onnodig worden herhaald.

Slotsom

2.4. Het voorgaande betekent dat verweerder ten onrechte het aan appellante toegekende rankingnummer 584 bij zijn beslissing op bezwaar van 6 augustus 2020 heeft gehandhaafd. De beslissing van 6 augustus 2020 komt in zoverre voor vernietiging in aanmerking. Het College zal op grond van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht de beslissing van 20 april 2020 herroepen en bepalen dat aan appellante het rankingnummer 384 dient te worden toegekend. Voor zover appellante op basis van dat rankingnummer alsnog voor naplaatsing in aanmerking zou komen, dient verweerder haar een toelatingsbewijs te verstrekken. Daarbij is van belang dat naplaatsing inmiddels tot en met rankingnummer 431 heeft plaatsgevonden en indien verweerder de juiste ranking voor de naplaatsing had aangehouden, appellante in aanmerking zou zijn gekomen voor naplaatsing. Voor zover voor dit studiejaar geen opleidingsplaatsen meer beschikbaar zijn, hoeft appellante geen toelatingsbewijs voor dit studiejaar te verstrekken. In dat geval kan verweerder op grond van artikel 13, derde lid, aanhef en onder a, van de Uitvoeringsregeling een toelatingsbewijs voor het opvolgende studiejaar verstrekken.

2.5. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Daarbij worden voor het indienen van een beroepschrift en het verschijnen ter zitting van het College in totaal 2 punten toegekend met een waarde van € 525,- per punt en een wegingsfactor 1. Ook dient verweerder het door appellante betaalde griffierecht ter hoogte van € 48,- te vergoeden.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van het college van bestuur van de Vrije Universiteit van 6 augustus 2020 met kenmerk FD/cc/2020/0566 voor zover daarbij de beslissing van 20 april 2020 is gehandhaafd;

- III. herroept de beslissing van 20 april 2020 en bepaalt dat aan appellante het rankingnummer 384 wordt toegekend;
- IV. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde gedeelte van de beslissing van 6 augustus 2020;
- V. veroordeelt het college van bestuur van de Vrije Universiteit tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.050,-, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. gelast dat het college van bestuur van de Vrije Universiteit het door appellante betaalde griffierecht ten bedrage van € 48,- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter en mr. J.D. Streefkerk en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. R. Grimbergen, als secretaris.